

очи-тъ^{на} на турци-тъ. Бранители-тъ^{на} на Кариакопуло, издатель-тъ на *Фарз дю Босфоръ*, въ отворено сѣдебно засѣданіе, което трая три-четери дни, въ присѣствие-то на много хора, изсипахъ всѣкакви хули и клевети противъ екзарха, екзархия-та и бѣлгарскій народъ, като, между друго, всѣкога казвахъ и мѣчехъ се да доказватъ, че екзархъ-тъ е русско оръдіе и други такива. Тогова Мидхатъ паша бѣше министръ на правосѣдіе-то, той желяеше щото подсѣдимия Кириакопуло да бѣде оправданъ и сѣдъ-тъ го оправда. Подиръ това, макаръ и да се карахъ екзархийски-тъ работи, нѣ турско-то правителство захвана да не глѣда вече съ добро око на екзархия-та и на бѣлгарскія народъ, както по-прѣди глѣдаше. Подиръ тая сѣдба, турски-тъ министри не приемахъ екзарха така, както го посрѣщахъ по-прѣди; законни-тъ искания на екзарха бавно се исплнявахъ, а по нѣкога никакъ не се вземахъ въ внимание, та това захвана много да прѣчи за добрия вѣрвежъ на екзархийски-тъ работи. Издатель-тъ на *Фарз дю Босфоръ* напечати въ особни книжки, на френски и турски, цѣла-та сѣдба, съ всички-тъ рѣчи, които сѣ говорили бранители-тъ и на двѣ-тъ страни въ сѣдебно-то засѣданіе, — дори съ преуголѣмывания, съ притурки, когато е работа-та да се клеветятъ екзарха и екзархия-та, па ги разпрѣсна между всички-тъ службаше на Висока-та Порта и други турци; той испратилъ и въ области-тъ отъ тия книжки. Тия книжки дадохъ поводъ и на нѣкои отъ турски-тъ вѣстници да захванатъ да нападнатъ бѣлгаре-тъ и екзархия-та имъ, тогава когато до това врѣме турскій печатъ, горѣ-доле, държеше страна-та на бѣлгаре-тъ. Една отъ причини-тъ, поради които Висока-та Порта и до-сега не е утвърдила екзархийскія уставъ, както се вече каза (стр. 117), е и тая сѣдба.

Прѣзъ 1874 год. екзархийски-тъ работи никакъ не отивахъ добръ. Ония отъ бѣлгарски-тъ дѣйци, които искахъ да стане спогодба съ гръцка-та патриархия за да се вдигне схизма-та, не само че настоявахъ на искание-то си, ами и противодѣйствувахъ на екзарха да извършва обязанности-тъ си. Отъ друга страна и ония, които се не сѣгласявахъ да се измѣни фермана, постоянновахъ. И двѣ-тъ страни, така да се рѣче, бѣхъ отишле до крайности: работи-тъ бѣхъ достигнѣле до тамъ, щото и самъ екзархъ-тъ не знае-